

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af dokumenter er en lovbestemt procedure, ved hvilken en fysisk eller juridisk person kan oplyses om et retsskridt med alle de retsvirkninger, der er angivet i lovgivningen.

I lovgivningen er der fastsat specifikke procedurer for forkyndelse af dokumenter, således at det kan garanteres, at adressaterne er retmæssigt informeret om dokumenterne, hvilket de skal være, for at dokumentet kan have den tilsigtede retsvirkning. Dette betyder, at så længe den krævede procedure for forkyndelsen er overholdt, lægges det til grund, at adressaten har fået kendskab til dokumentet, og der er intet behov for at bevise, at adressaten rent faktisk er bekendt dermed. Dokumentet kan derefter have de ønskede retsvirkninger efter loven.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Forkyndelse (*comunicazione*) foretages i sager, hvor det følger af loven eller kræves af retten. Her gives der kort varsel om dokumentet eller om det forhold, som skal meddeles. Forkyndelsen foretages for at oplyse parterne eller andre personer, som er impliceret i en retssag, om, at der skal tages nærmere angivne skridt i sagen, eller at visse procesdokumenter er blevet udstedt (f.eks. protokollering af en dom, en afgørelse om at beramme et retsmøde eller udsætte et retsmøde eller en kendelse fra retten uden for de ordinære retsmøder).

Meddelelse (*notificazione*) skal foretages i sager, hvor det følger af loven, og består af levering af en bekræftet kopi af det originale dokument, der skal forkyndes. Dokumenter, der forkyndes på denne måde, kan udgå fra retten (f.eks. domme, hvor appelfristen løber fra tidspunktet for forkyndelsen) eller fra en sags parter (f.eks. indkaldelser til et retsmøde vedrørende sagens realitet).

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse foretages af justitssekretæren (*cancelliere*; artikel 136 i retsplejeloven - *Codice di Procedura Civile*, "CPC").

Meddelelse foretages:

- Generelt af en stævningsmand (*ufficiale giudiziario*) på anmodning af en af sagens parter, anklagemyndigheden (*pubblico ministero*) eller justitssekretæren (artikel 137 i CPC). Stævningsmænd agerer i overensstemmelse med specifikke regler for geografiske beføjelser (artikel 106 og 107 i præsidentdekret (*Decreto del Presidente della Repubblica*) nr. 1229 af 15. december 1959). Stævningsmænd er de eneste, der er kompetente i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 1393/2007 for afgivelse og modtagelse af dokumenter til forkyndelse i eller fra en anden medlemsstat.
- Under visse omstændigheder af en advokat (*avvocato*). En advokat har lov til at foretage meddelelse enten pr. post, forudsat at han eller hun er befuldmægtiget i sagen og er autoriseret af rådet i det område (*Consiglio dell'Ordine*), hvor han eller hun praktiserer, eller ved direkte levering på en anden advokats adresse, som har beføjelse til at modtage forkyndelse på vegne af en af parterne, og som er registreret i det samme advokatråd som den advokat, der foretager forkyndelsen (lov nr. 890/1982 og lov nr. 53/1994). Endvidere har en advokat ikke brug for autorisation fra advokatrådet for at foretage meddelelse via e-mail (*posta elettronica certificata*, "PEC") til en e-mailadresse, der er indhentet fra de offentlige registre (artikel 3 *bis* i lov nr. 53/1994).

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Den modtagende myndighed for Italien er det centrale kontor for stævningsmænd for Roms appelret (*Ufficio Unico degli Ufficiali Giudiziari presso la Corte di Appello di Roma*), som er beliggende i Rom på Viale Giulio Cesare 52). Kontoret fremsender anmodningen om forkyndelse til den rette stævningsmand. Såfremt adressaten ikke kan findes på den adresse, som den anmodende part har givet, tager stævningsmanden følgende skridt:

- Fysiske personer: indhenter oplysninger fra dem, der bor på den angivne adresse, eller fra naboerne; indhenter oplysninger fra det lokale folkeregisterkontor (*servizio anagrafe del comune*) (hvis fødselsdatoen og -stedet er angivet på dokumentet).
- Juridiske personer: stævningsmanden returnerer dokumentet til den anmodende part, således at sidstnævnte kan anmode om forkyndelse til adressatens rettergangsfuldægtige. I det tilfælde skal navnet på den rettergangsfuldægtige og hans eller hendes private bolig være anført i dokumentet (artikel 145 i CPC).

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Adressen skal anføres af den anmodende myndighed eller part, som indhenter det fra de tilgængelige dokumenter. Såfremt der skal foretages en eftersøgning, skal der igen skelnes mellem:

- Fysiske personer: I civilsager er der intet centralt register. Et certifikat skal findes på det lokale folkeregisterkontor, som normalt svarer på begrundede skriftlige anmodninger fra parterne eller deres advokater og angiver, hvorvidt der skal betales et gebyr (i Rom er det i øjeblikket 0,26 EUR pr. certifikat), eller om andet er påkrævet (generelt en frankeret konvolut med ansøgerens adresse til svaret). Siden 2016 har folkeregistercertifikater, som advokatfirmaer anmoder om til forkyndelse af retslige dokumenter, været fritaget for stempelafgift, og hvis der anmodes om dem elektronisk, er de også fritaget for administrationsgebyret på 0,26 EUR.
- Juridiske personer og virksomheder: Handelsregisteret er offentligt og administreres af det regionale handelskammer (*camera di commercio*). Der kan slås op i registeret via portalen <http://www.registroimprese.it>. Der er et gebyr på omkring 7,00 EUR. Der er også faglige organisationer og webudbydere, der kan give abonnenter de ønskede oplysninger.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Det er ikke muligt at anmode om en adresse i Italien på baggrund af forordning (EF) nr. 1206/2001.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Forkyndelse foretages med et registreringsnotat (*biglietto di cancelleria*), som kan være i papirform eller sendes via e-mail (PEC) i henhold til artikel 136 i CPC (som ændret ved lov nr. 183/2011). Hvis det er i papirform, er notatet i to dele. Den ene sendes af justitssekretæren til adressaten, som underskriver en kvitteringsblanket, mens den anden arkiveres på justitskontoret. Hvis det sendes pr. e-mail, består notatet af beskeden, der sendes til den adresse, som advokaten skal have anført i indkaldelsen eller i et andet dokument.

E-mail blev obligatorisk for forkyndelse med ikrafttræden af artikel 16, stk. 4 i lovdekret (*Decreto Legislativo*) nr. 179/2012, som foreskriver, at forkyndelse og meddelelse fra justitskontoret skal udføres udelukkende via elektroniske metoder til PEC-adressen.

Såfremt det ikke er muligt at forkynde via PEC, kan registreringsnotatet sendes pr. fax eller gives til stævningsmanden til meddelelse.

Meddelelsen foretages af stævningsmanden. Hvis adressen er i den kommune (*comune*), hvor stævningsmandens kontor er beliggende, forkynder stævningsmanden dokumentet personligt. Hvis adressen er udenfor kommunen, forkynder stævningsmanden pr. post (artikel 106 og 107 i præsidentdekret nr. 1229/1959), medmindre den anmodende part eller myndighed udtrykkeligt forlanger personlig forkyndelse. Meddelelsen består af levering til adressaten af en bekræftet kopi af originalen (artikel 137 i CPC) og skal foretages mellem kl. 7.00 og 21.00 på en hverdag (artikel 147 i CPC).

Meddelelse gennem personlig levering: Stævningsmanden leverer kopien personligt til adressaten, helst i vedkommendes hjem for at beskytte hans eller hendes privatliv, men ellers hvor som helst inden for grænserne for stævningsmandens geografiske beføjelser.

Når en fysisk eller juridisk person har anført en anden persons bopæl eller et kontor som en adresse for forkyndelsen, skal dokumenterne forkyndes for den person, der er anført til at modtage forkyndelsen på den adresse, og dette betragtes som at udgøre forkyndelse for adressaten (artikel 141 i CPC). Som en undtagelse fra denne regel kan indkaldelser med henblik på udsættelse (*citazioni per convalida di sfratto*), tvangsfuldbyrdsdokumenter (*titoli esecutivi*) og kendelser, der kræver betaling (*precti di pagamento*), ikke forkyndes på en valgt adresse til forkyndelse.

Forkyndelse til statsforvaltninger skal ifølge loven foretages på den juridiske tjeneste (*Avvocatura di Stato*, artikel 144 i CPC).

I tilfælde af forkyndelse for en juridisk person, leveres dokumentet til repræsentanten eller andre personer, der er bemyndiget til at modtage forkyndelse på virksomhedens hjemsted eller, i mangel af sådanne personer, til portneren, men i så fald kan forkyndelsen også foretages for en fysisk person, som repræsenterer virksomheden, under anvendelse af procedurerne for meddelelser til fysiske personer, forudsat at dokumentet, der skal forkyndes, angiver den person som en repræsentant og også angiver dennes bopæl, opholdssted eller interessecenter (artikel 145 i CPC).

Meddelelse pr. post: Som et alternativ til personlig levering kan meddelelsen foretages pr. post, medmindre loven udtrykkeligt forhindrer dette (som fastlagt i artikel 149 i CPC og lov nr. 890/1982). Hvis forkyndelsen skal foretages i den kommune, hvor stævningsmandens kontor er beliggende, kan stævningsmanden benytte sig af postvæsenet. Skal forkyndelsen foretages et andet sted, skal stævningsmanden benytte sig af postvæsenet. I disse tilfælde anbringes en kopi af dokumentet i en særlig konvolut for anbefalet post med en seddel til kvittering for modtagelse, begge grønne og udformet som en standardformular, som gør, at de kan spores. Dette gør også, at stævningsmanden kan foretage meddelelsen uden for sit eget område.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Siden ikrafttrædelsen af artikel 16, stk. 4 af lovdekret nr. 179/2012 finder forkyndelse fra justitskontoret udelukkende sted via elektroniske metoder til e-mailadressen (PEC). Denne procedure bliver nu den primære metode til forkyndelse og kan anvendes til alle former for sager. Registreringsnotatet kan kun sendes pr. fax eller videregives til stævningsmanden til meddelelse, hvis det ikke er muligt at kommunikere via PEC.

Meddelelse kan foretages via e-mail, til hvilket formål en elektronisk kopi kan tages af papirdokumentet (artikel 149 *bis* i CPC). Denne procedure bliver nu også den ordinære metode til meddelelser som et alternativ til direkte personlig forkyndelse i hånden på adressaten, og den kan anvendes til alle former for sager.

For at proceduren skal kunne fungere hensigtsmæssigt, kræves det, at forskellige parter gør deres e-mailadresser tilgængelige i de rette registre: retlige aktører, juridiske personer, handelsvirksomheder og offentlige organer. Dette gør det muligt for stævningsmanden og en parts rettergangsfuldsmægtige at foretage meddelelser i form af et verificeret elektronisk dokument, der er underskrevet digitalt, via levering til PEC-adressen (artikel 149 *bis* i CPC), der er indhentet fra et offentligt register.

Modtagelsen af en meddelelse skal indeholde et overensstemmelsescertifikat for den digitale kopi med det dokument, som den er kopieret fra, samt udbyderens dokumentation for modtagelse og levering i adressatens indbakke, som begge indeholder beskedens identifikationskode.

Det er ikke tilladt at foretage forkyndelse eller meddelelse via andre former for elektronisk kommunikation (f.eks. via tekstbeskeder eller til en e-mailadresse, som ikke er PEC-adressen), da disse metoder ikke udgør en juridisk garanti for, at adressaten har modtaget beskeden.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)? Meddelelse gennem personlig levering

Forkyndelse kan også foretages på adressatens sædvanlige opholdssted (*abituale dimora*), og hvis denne ikke kendes, da i en kommune, hvor han eller hun har midlertidig bopæl (*dimora temporanea*) eller i den kommune, hvor han eller hun har etableret sin primære forretning eller sit primære interessecenter (*domicilio*), når der er blevet indhentet oplysninger i hans eller hendes hjem eller på hans eller hendes kontor eller forretningssted.

Hvis adressaten ikke kan findes disse steder, kan kopien i en forseglede konvolut leveres til et medlem af hans eller hendes familie eller til en person, der er ansat i hans eller hendes hjem eller virksomhed, men ikke til en mindreårig under 14 eller til en person, der tydeligt ikke er egnet til at få den betroet. Kopien, som stadig ligger i den forseglede konvolut, kan også leveres til portneren i bygningen eller til en nabo, som skal underskrive kvitteringsblanketten. I så fald skal adressaten informeres via anbefalet brev uden kvittering for modtagelse om, at forkyndelsen er blevet foretaget. Hvis adressaten sædvanligvis bor om bord på et handelsfartøj, kan dokumentet gives til skibsføreren (artikel 139 i CPC).

Artikel 146 i CPC giver mulighed for, at forkyndelse for aktivt militært personel kan leveres til anklagemyndigheden, når personlig forkyndelse ikke er mulig, og denne sender den til chefen for den militære enhed, som adressaten tilhører.

Hvis forkyndelse ikke er mulig på nogen af de beskrevne måder, fordi adressaten ikke er at træffe for øjeblikket, og de andre personer, som kan modtage dokumentet, heller ikke er at træffe eller er uegnede eller nægter at modtage forkyndelsen, deponerer stævningsmanden kopien af dokumentet i en forseglede konvolut på rådhuset i den kommune, hvor meddelelsen skal leveres, påfører en meddelelse om deponeringen i en forseglede konvolut på døren til adressatens hjem eller kontor og sender adressaten et anbefalet brev med kvittering for modtagelse for at oplyse ham eller hende om, at dokumentet ligger på rådhuset (artikel 140 i CPC).

Meddelelse, når adressatens bopæl, opholdssted eller interessecenter ikke kendes

Adressaten skal søges ved hjælp af almindelig omhu og i god tro. Hvis adressaten alligevel ikke kan findes, foretages forkyndelsen ved at deponere en kopi på rådhuset på hans eller hendes sidste, kendte opholdssted eller, hvis et opholdssted ikke kendes, på rådhuset på hans fødested. Hvis dette heller ikke kendes, eller hvis det ligger i udlandet, leveres dokumentet til anklagemyndigheden (artikel 143 i CPC).

Forkyndelsesmetoder ved rettens foranstaltning

På opfordring eller på eget initiativ kan retten kræve andre forkyndelsesmetoder end de kodificerede procedurer i særlige eller presserende omstændigheder. Disse metoder kan frit vælges, men de skal beskytte adressatens privatliv og ret til at forsvare sig selv (artikel 151 i CPC).

Et typisk eksempel er bemyndigelse til at sende en pakke via postbud, som garanterer meget hurtig levering. Andre systemer, f.eks. brug af telegrammer, er nu forældede.

Forkyndelse gennem offentlig bekendtgørelse

På opfordring fra en af parterne og efter at have hørt anklagemyndighedens mening kan en ret bemyndige en sådan forkyndelse, når der er et stort antal adressater, eller når det er svært at identificere dem alle.

En kopi af dokumentet deponeres på rådhuset i den kommune, hvor retten for retsforhandlingerne ligger, og et udtræk af dokumentet offentliggøres i Italiens statstidende (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica*). Retten kan også kræve, at et udtræk offentliggøres i de mest udbredte aviser, eller den kan bruge andre former for offentliggørelse (artikel 150 i CPC).

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Personlig forkyndelse for personer, som ikke er adressaten: forkyndelsesdatoen er datoen for forkyndelsen for den person, som kopien blev leveret til. Dette er den dato, hvorpå adressaten juridisk skønnes at have fået kendskab til dokumentet, selvom han eller hun faktisk først får kendskab dertil senere.

Meddelelse i henhold til artikel 140 i CPC: De formaliteter, der er nødvendige for sådan en forkyndelse, er talrige og færdiggøres ikke nødvendigvis samme dag. Retspraksis giver en endegyldig fortolkning af lovgivningen. Den har fastsat, at den dato, hvorpå forkyndelsen foretages, for så vidt angår ansøgeren falder sammen med den endelige formalitet, nemlig forsendelse af det anbefalede brev, der indeholder meddelelsen om deponeringen på rådhuset, mens den for så vidt angår adressaten er den dato, hvorpå posthusets opbevaringsperiode på 10 dage udløber eller den dato, hvor brevet blev hentet, hvis denne ligger før.

Meddelelse pr. post: Meddelelsen skønnes for så vidt angår ansøgeren gyldig på den dato, hvor dokumentet gives til stævningsmanden, og for så vidt angår adressaten gælder den først, når adressaten juridisk skønnes at have kendskab til dokumentet. Dette er den leveringsdato for dokumentet, der er angivet på kvitteringen for modtagelsen. I tilfælde af, at nogen, der er i stand til at modtage dokumentet, ikke er til stede eller nægter at tage imod, deponeres dokumentet på posthuset, og i så fald er den relevante dato slutningen på perioden på 10 dage, som posthuset opbevarer brevet i, eller den dato, hvor brevet blev hentet, hvis denne ligger før. Hvis der er usikkerhed, er meddelelsen gyldig fra datoen på det mærke, som posthuset har sat på den notits, der returneres til afsenderen.

Et uafhængt dokument er tilgængeligt for adressaten i seks måneder, således at han eller hun alligevel kan gøre sig selv bekendt med dets indhold.

Meddelelse, når adressatens bopæl, opholdssted eller interessecenter ikke kendes

Dokumentet skønnes at være blevet forkyndt 20 dage efter deponeringen eller levering til anklagemyndigheden.

Forkyndelsesmetoder ved rettens foranstaltning

Forkyndelsesdatoen afhænger af den valgte metode.

Forkyndelse gennem offentlig bekendtgørelse

Forkyndelsen er gyldig, når stævningsmanden efter de påkrævede procedurer på kontoret for den ret, hvor sagen er blevet anlagt, arkiverer en kopi af forkyndelsespapirerne og af de dokumenter, der viser partens handling på rettens anmodning (udgivelse i *Gazzetta* osv.).

Meddelelse gennem PEC

Forkyndelsen skønnes gyldig fra det øjeblik, hvor udbyderen gør det digitaliserede dokument tilgængeligt i adressatens e-mailindbakke. Derved er forkyndelsesdatoen leveringsdatoen, og det er ikke nødvendigt at bekræfte, at modtageren har læst meddelelsen.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Meddelelse i overensstemmelse med artikel 140 i CPC: Stævningsmanden sætter en besked i en forseglede konvolut på adressatens dør med angivelse af dokumentets hovedindhold og en opfordring til at hente det på rådhuset. Den samme besked sendes til adressaten via anbefalet brev med kvittering for modtagelse.

Posthuset afleverer det anbefalede brev til adressaten eller til en anden egnet person. Hvis en sådan person ikke kan findes, deponeres dokumentet på det posthus, der er ansvarligt for distriktet, i ti dage, og en anden opfordring til at hente dokumentet lægges i adressatens postkasse.

Meddelelse pr. post: en postarbejder, som ikke kan finde adressaten eller en anden bemyndiget person, sender pr. anbefalet brev adressaten en meddelelse om deponeringen (*comunicazione dell'avvenuto deposito*, "CAD"), der angiver, at kopien af dokumentet er deponeret på distriktets postkontor. Hvis postarbejderen leverer meddelelsen til en bemyndiget person, som ikke er adressaten, sender han eller hun igen adressaten en besked om forkyndelsen (*comunicazione di avvenuta notifica*, "CAN") pr. anbefalet post. Beskederne om deponering eller forkyndelse supplerer meddelelsen. Postarbejderen påfører en bemærkning om, at de er blevet sendt, på den oprindelige kvittering for modtagelse. Beskederne har til hensigt at sikre, at adressaten rent faktisk kan gøre sig bekendt med dokumentet, og påvirker ikke forkyndelsesdatoen, som forbliver datoen for udløbet af posthusets opbevaringsperiode på ti dage eller den dato, hvor det afhentes, hvis denne ligger før.

Postarbejderen kan kun tage disse skridt, hvis adressaten har en postkasse, der er egnet til at modtage korrespondance, og på hvilken hans eller hendes navn er skrevet.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten nægter meddelelse gennem personlig forkyndelse, registrerer stævningsmanden det forhold i forkyndelsespapirerne, og forkyndelsen antages at være gyldigt foretaget (artikel 138 i CPC).

Ved meddelelse pr. post registrerer postarbejderen, såfremt adressaten nægter at acceptere dokumentet eller at underskrive leveringsfortegnelsen, det forhold på kvitteringen for modtagelsen, og forkyndelsen antages at være gyldigt foretaget.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Området reguleres af beslutning 385/13/CONS i den italienske kommunikationstilsynsmyndighed (*Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*, "AGCOM"), trykt i den officielle tidende nr. 165 af 16. juli 2013, tilgængelig på websitet <http://www.agcom.it>. Postarbejderen leverer det anbefalede brev til adressaten på den angivne adresse eller til en anden egnet person i henhold til den lovgivning, der vedrører levering af anbefalede breve: et medlem af adressatens

nærmeste familie, en samlever, en medarbejder, en portner eller en nabo, som accepterer det. Anbefalede breve, der er adresseret til organisationer, juridiske personer og foreninger, leveres til den rettergangsfuldmægtige eller til en ansvarlig medarbejder.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis postarbejderen ikke kan finde en egnet person, deponeres dokumentet på det postkontor, der er ansvarligt for distriktet.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Postkontorets opbevaringsperiode for juridiske dokumenter er ti dage. Den postarbejder, der er ansvarlig for leveringen, oplyser adressaten om, at dokumentet opbevares, via en besked i en forseglet konvolut, der sendes pr. anbefalet post med en kvittering for modtagelse, som sættes på hoveddøren eller lægges i postkassen i adressatens hjem, såfremt denne ikke er hjemme. Beskeden skal indeholde en udtrykkelig anmodning om at hente dokumentet inden for en frist på maks. seks måneder med en advarsel om, at meddelelsen skønnes forkyndt ti dage efter, at dokumentet er blevet deponeret på postkontoret, og at det vil blive returneret til afsenderen, såfremt dokumentet ikke afhentes inden for seks måneder.

Hvis brevet ikke er blevet afhentet af adressaten eller en af hans eller hendes repræsentanter inden for ti dage efter, at det anbefalede brev blev sendt, skal kvitteringen for modtagelsen inden for to dage (fristen er fastsat i lov nr. 205/2017 og gælder med virkning fra 1. juni 2018) returneres til afsenderen pr. anbefalet brev med en angivelse af den dato, på hvilken opbevaringsperioden udløb, og på hvilken meddelelsen derfor fik virkning. Hvis der går seks måneder fra den dato, hvor dokumentet blev deponeret på posthuset, og adressaten ikke har hentet det, returneres dokumentet til afsenderen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Den person, der foretager meddelelsen, skal angive datoen, måden og stedet for forkyndelsen på både den bekræftede kopi og originalen, så der kan foretages en vurdering af procedurernes regelmæssighed. Han eller hun skal angive eventuelle søgninger, der er blevet udført, herunder søgninger på folkeregisterkontoret (artikel 148 i CPC).

En redegørelse over meddelelsen pr. post skal angive datoen og posthusets forsendelse af dokumentet. Kvitteringen for modtagelsen, der skal returneres til afsenderen, skal vedhæftes som dokumentation for, at dokumentet er blevet forkyndt.

Når postarbejderen i kvitteringen for modtagelsen angiver, at adressaten er ukendt eller har forladt den adresse, der står på konvolutten, er forkyndelsen ikke foretaget.

En stævningsmands redegørelse er et officielt dokument, og medmindre det påvises at være falsk, er det bevis for det, der er sket i stævningsmandens nærvær og for erklæringer, der er afgivet til ham eller hende. Det er sandsynlighedsbevis for andre omstændigheder, som stævningsmanden ikke personligt konstaterede (f.eks. det forhold, at den person, der tog imod dokumentet, var et familiemedlem eller person, der var ansat i adressatens hjem).

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

En meddelelse er ugyldig, når de fastsatte procedurer, som garanterer princippet om, at parten skal skønnes at have kendskab til dokumentet, ikke er blevet fulgt, dvs. når reglerne vedrørende den person, der skal modtage kopien, ikke er blevet overholdt, eller hvis der er reel usikkerhed (*incertezza assoluta*) med hensyn til den person, som dokumentet blev givet til eller med hensyn til den dato, hvor dokumentet blev afleveret (artikel 160 i CPC).

Forkyndelsens ugyldighed kan genoprettes, hvis forkyndelsen alligevel opnåede sit formål, f.eks. hvis adressaten møder i retten. Ellers skal der gøres et nyt forsøg på at foretage forkyndelse.

Usikkerhed vedrørende forkyndelsesdatoen skal være reel. Den kan ikke genoprettes, hvis en frist afhænger af den. Når der er forskellige datoer på originalen og på kopien, tager datoen på adressatens kopi forrang for at garantere adressatens ret til at forsvare sig selv.

Retterne har afgjort, at der ikke foreligger en meddelelse, og at den manglende meddelelse ikke kan genoprettes, når dokumentet slet ikke er blevet forkyndt, eller når det er blevet forkyndt på et sted eller for en person, der på ingen måde er tilknyttet adressaten. En meddelelses gyldighed kan heller ikke genoprettes, når der er uoverensstemmelser mellem originalen og kopien, f.eks. så adressaten er blevet forhindret i at forsvare sig selv ordentligt. Når der ikke foreligger en meddelelse, tillades ingen genoprettelse, og processen for meddelelsen skal begynde igen.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

I civilsager skal den part, der anmoder om meddelelse, dække omkostningerne, der består af gebyrer, der skal betales til statskassen (*erario*), samt forsendelses- og leveringsomkostninger til stævningsmanden for dokumenter, der forkyndes væk fra der, hvor stævningsmandens kontors er beliggende.

Dette område reguleres af præsidentdekret nr. 115 af 30. maj 2002 (konsolideret lov om omkostninger ved retssager), som også fastlægger beløbet for sådanne omkostninger. Den part, som anlægger sag, skal i forvejen betale gebyrerne, forsendelses- og leveringsomkostningerne for meddelelser, der forkyndes på justitssekretærens anmodning, til en fast takst på 27,00 EUR. For meddelelser, som parterne anmoder om, skal ansøger betale et gebyr, der er angivet i artikel 34 ff i præsidentdekret nr. 115/2002, hvilket varierer efter antallet af adressater, afstanden i kilometer og uopsættelighed.

Inden for andre retsområder, herunder ansættelses- og velfærdssager, separations- og skilsmisseforhandlinger og sager, hvor en person med utilstrækkelige midler er egnet til retshjælp, er parten fritaget for at betale forkyndelsesomkostningerne, som opkræves til statskassen.

Meddelelser, som der anmodes om i henhold til forordning nr. 1393/2007, er undtaget omkostninger udover dem, der skyldes en stævningsmand eller en person, der i henhold til retten i modtagerstaten er kompetent. Engangsgebyret fastsættes i forvejen af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og ikke-forskelsbehandling (artikel 11 i forordning nr. 1393/2007).

Sidste opdatering: 21/06/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.